

הפקתו של העלון האזורי ופרסומו התאפשרו בעזרת הסוכנות היהודית

הסוכנות היהודית
לארץ ישראל

המועצה האזורית
הערבה תיכונה

ערה"ש תשס"א
ספטמבר 2000

מס' 4

עלון

עריבות

מועצה אזורית ערבה תיכונה

מבט אל כניסות הישובים:

פארן עידן
צופר ספיר
עין ייב חצבה

דבר המערכת

שנת תשס"א עומדת בפתח. אנו מבקשים לאחל לכולכם, לכולנו, שנה טובה באמת, שנת פריחה ושגשוג, שנת אושר ושמחת חיים.

הפעם עלון בסגנון קצת אחר, מוקדש לשלשה נושאים עיקריים: המלון במואה, משלחת התלמידים לאוסטרליה ולקראת השנה החדשה- סיפורים אישיים של כמה מתושבי הערבה, שבחרו להתחיל כאן פרק חדש בחייהם.

בהצלחה לגרעין עודד 2, שהחל בצעדיו הראשונים בערבה: תמר רוזן, תמר שיצר, הרן יפה, זהר הלוי ואודי שניצר.

שנה טובה ומאושרת ולהתראות אחרי החגים!
שרון

שיהיו מעשי ידינו עולים יפה,
ופרנסתנו מצויה בשפע.
שתהא קליטה מוצלחת
שתחל בניית בתים בצוקים
שספיר תעלה ותפרח.

שיתממשו מאמצינו לפיתוח משותף עם שכנינו
שדרך הבשמים תפתח שעריה
שהמלון יהיה הומה אדם.

שממשלת ישראל תזכר בנו
שיהיו ילדינו עולים כפורחים
שנדע אך טוב.

שי בן אליהו – ראש המועצה

עלון ערבות

sharonr@arava.co.il

צילום: שירי רותם

עריכה: שרון רביץ
גרפיקה: ג'ודית אברהם

ד.ג. ערבה 86825
פקס 07-6581487

מרכז ספיר
טל' 07-6592206

ב רנדה (במקצועה מנהלת המח' לחינוך מיוחד בביה"ס יסודי) ומייקל (איש תחזוקה, ושרברב) עלו לישראל מנוטינגהם, אנגליה, לפני כשלוש שנים. הקשר הראשון לאזור נוצר כשמייקל, ששירת כחייל בצבא הבריטי, שהה באזור הערבה, מהצד הירדני, כשעוד לא היה בה דבר.

לפני כעשר שנים הגיעה לידיהם קלטת אודיו על אתרי עתיקות באזור, ומייקל מצא עצמו עובד באתר העתיקות בעיר אובות. במהלך העבודה יצר קשרים חדשים עם עובדים אחרים, והוצעה לו עבודה קטנה בחיפה. השניים התאהבו בארץ, הגיעו לעוד כמה ביקורים, ואז עשו עלייה, והגיעו לחיפה. מייקל חזר לאנגליה לקחת את כלבם האהוב ואת הקראוואן שלהם, ונהג בו לאורך כל אירופה עד שהגיע לנמל חיפה.

הזוג עבד בתחזוק בתים מיוחדים במינם – עשויים כולם מנחושת. (בשנות השלושים התקשו היהודים להוציא את כספם מגרמניה. כמה מעשירי הקהילה השקיעו את כספם בבניית הבתים המיוחדים, יקרי הערך להפליא, ולהעבירם לישראל. בדרך זו העבירו את הונם לארץ. יש חמישה בתים כאלה בעולם, וארבעה נמצאים בחיפה).

הם גרו בבית-נחושת על הכרמל, עבדו, הלכו לאולפן וטיילו בארץ, ובאחד הטיולים הגיעו לערבה, והתרשמו מיפי המדבר מהשלווה שלו. עם תום החוזה בחיפה, נפלה לידיהם הזדמנו חד פעמית: הגיעה הצעת עבודה מהערבה, ובמקרה היתה דירה בספיר שהוכנה ושופצה לדייר שלא הגיע ועמדה ריקה וממתינה.

תוך שבוע מצאו מייקל וברנדה את עצמם פורקים את חפציהם בצהרי יום בשיא הקיץ. יומיים לא היו בדירה חשמל, טלפון וגז, אך אז החל הזוג ניגון לגלות את יופיה של הקהילה. השכנים מספיר, וגם מישובים אחרים, הגיעו, עזרו, תמכו וחיזקו – ועושים זאת עד היום.

ההחלטה נפלה במהירות, אך אין בהם טיפת חרטה. הם חשים ברי מזל על השכנים, השכונה והישוב שלהם, ספיר. הם עובדים בעבודות שונות, ולראשונה מוצאים זמן לעצמם- לטייל במדבר, לטפל בבית ובגינה, לכתוב וללמוד ולהכיר את עצמם. מייקל הוא אמן המחזור, ונהנה ליצור דברים חדשים מחומרי גלם שאחרים מנסים להפטר מהם. ברנדה החלה פרויקט מיוחד משלה, בו היא מציגה את הבית והקהילה בערבה לקהילה היהודית באנגליה. בעזרת ראיונות עם אנשי הערבה, תמונות וסיפורים, אנשי הקהילה בנוטינגהם מגלים עולמות חדשים. הקהילה היהודית שם קטנה, המידע הנשאב מהטלוויזיה הבריטית הוא לרוב שלילי, וברנדה ומייקל מבקשים להראות את הצד האמיתי של ישראל, והערבה בפרט.

לכבוד השנה החדשה, יצאנו לשמוע את הסיפורים של כמה מהאנשים שהחליטו להתחיל מחדש דווקא כאן, בישראל ובערבה. ורדה איינהורן דיברה עם איבי לוי, משפחת ריבקין ומשפחת ויסבורד, ושרון רביץ פגשה את משפחת קלארק ומשפחת ניומן.

א יבי נולדה בהונג-קונג בשם יו סי ין, וחיתה בה עד גיל 24. היא עבדה בחנות השייכת למשפחתה, עד שחיידק הטיולים דבק בה. במשך 5 שנים טיילה במקומות שונים בעולם כמו סין, טיבט, נפאל, אוסטרליה, סינגפור, פיליפינים. כשהגיעה לאי קוסמוי שבתאילנד פגשה את מוטי לוי. ומאז הם ביחד.

במשך כשנה וחצי המשיכו לטייל יחד, ואז הגשימה איבי חלום ישן והגיעה לישראל. פה נדדו קצת במספר מקומות עד שהחליטו להתחתן ולחפש מושב להקים בו משפחה. איבי ומוטי נישאו, ואיבי עברה תהליך גיור מכיוון שרצתה שילדיה יהיו יהודים. כל תהליך הגיור ענין אותה ועבר מבחינתה בשמחה. וכך, בנוסף לשמה הסיני "יו סי ין" ולשמה האנגלי "איבי" נוסף עכשיו השם היהודי "שרה".

איבי מעולם לא ביקרה באולפן אך מפטטת בעברית באופן חופשי. עם השכנים בעידן היא משוחחת בעברית. עם מוטי באנגלית. ובבית עם ילדיה בסינית. היא עצמה מדברת ניבים שונים של השפה הסינית: מנדרין קנטוניס וצ'וצ'ניס.

ומאושרת בעידן עם מוטי. אסף. איתי וים.

לקראת השנה החדשה היא מברכת או תושבי ערבה בשנה טובה, או, פשוט כמו שאומרים בסינית:

"סניפילו" =
"SANIPAYLO"

המדבר, הם אומרים, משפיע על כל אחד. ההשפעה אינה תמיד נראית לעין מייד, אך החוויה נשארת עם האדם ואין לדעת מתי תעלה אל פני השטח. לכן חשובה כל כך החוויה האישית, המפגש פנים אל פנים. צריך רק להביא את האנשים לכאן, ולתת למדבר להפעיל את קסמיו.

ברנדה ומייקל מאחלים לתושבי הערבה שימשיכו להנות מהשקט והקצב המדברי, ושנה טובה ומאושרת.

יסלה וחביאר ויסבורד נולדו בבואנוס איירס שבארגנטינה. שם הכירו. שם התאהבו. שם היו חברים. ושם נפרדו... ג'יסלה הכירה במקום מגוריה הרבה ישראלים והתעניינה מאוד בישראל. בשלב מסוים בחייה החליטה לבקר. במהלך הביקור הרגישה ש"זאת אהבה" - פשוט התאהבה בארץ והחליטה שפה היא רוצה לחיות.

בארגנטינה למדה בביה"ס יהודי בו חלק ממערכת הלימודים היתה בעברית. מאחר ורצתה לשפר את השפה הגיעה לאולפן שבקיבוץ גבעת עוז. עם סיום האולפן חזרה לארגנטינה רק כדי לארוז את מה שהשאירה מאחור, וחזרה לארץ. הפעם הגיעה לקיבוץ עין דור. תוך שהותה במקום "ציפור קטנה" לחשה לה שגם "החבר לשעבר", חביאר, מטייל בארץ. היא שלחה מכתב ידידותי. ומכאן ההמשך ידוע.

הוא הצטרף אליה לקיבוץ. השניים רצו להתחתן בארגנטינה, כדי לחגוג בחברת המשפחות שנמצאות שם. ושם גם נולד בנם ניקו. הגעגועים לארץ היו חזקים מכל. כשמלאו לניקו שנתיים, חזרה המשפחה לארץ. תחילה שבו לקיבוץ, שם נולדה לילך, אך מהר מאוד רצו להתמקם בפינה משלהם וחיפשו מושב. לפארן הגיעה המשפחה בשנת 1991, ופה נולדו תמיר ואורלי.

ג'יסלה, חביאר, ניקו, לילך, תמיר ואורלי מאחלים לתושבי הערבה לכבוד השנה החדשה:

FELIZ AÑO NUEVO

כי הם אמנם מדברים בעברית, אך בלילה בלילה... הם עדיין חולמים בספרדית !!!

ונה, ילידת אוקלהומה, ודן, יליד אוהיו, גדלו במשפחות פרוטסטנטיות אדוקות. הדת בבית ההורים הכתיבה אורח חיים צנוע, כמעט סגפני- כגון איסור על ענידת תכשיטים וצפייה בטלוויזיה וחובת איסוף השיער וביגוד צנוע. הם נפגשו בעת לימודיהם באוניברסיטה במישיגן, כשדן למד דת ומוסיקה, ודונה התמחתה בדת ובאנגלית. השניים נישאו והביאו לעולם את דניל, שייך וג'ושוע.

החינוך האדוק שזכו לו השאיר אצלם הרבה שאלות ותהיות פתוחות, שלא קיבלו תשובה מהכמרים ומהכנסייה. הרצאה שניתנה בתכנית רדיו מקומי, פתחה בפני דונה ודן פתח חדש להסברים. ההרצאה הציעה דרך אלטרנטיבית להבנת הברית החדשה, מנקודת מבט יהודית: מאחר והברית החדשה נכתבה במקור בשפה העברית, כדי להבינה באמת יש ללמוד עברית. והשניים החלו ללמוד עברית אצל מורה פרטית, בימי א' אחרי הצהריים.

זמן קצר אחר כך קיבל הזוג הצעה לעבודה באתר הארכיאולוגי "תל תמר" (עיר אובות), והמשפחה ארזה את חפציה, מכרה את ביתה ואת המכונית, ומצאה עצמה במבנה קטן, בישוב הנטוש כמעט לחלוטין, עיר אובות. מקום זה היה לבית לחמשת בני המשפחה במשך שנתיים, כשדן עובד כאיש תחזוקה באתר, ודונה מנהלת את האכסנייה הזעירה ששימשה את המתנדבים בעבודות החפירה. אחרי שנה, פנתה דונה בחשש-מה לבית הספר, בבקשה שיקבלו את ילדיה ללימודים. היא נתקלה בבתיא קורין, שלא רק שקיבלה את הילדים בזרועות פתוחות, אלא גם עודדה את דונה להצטרף לצוות המורים כמורה לאנגלית.

במהלך תקופת חייהם בעיר אובות למדה המשפחה רבות על אורח החיים היהודי המסורתי, משמחה פרלמוטר ומשפחתו. אחרי זמן מה עברה המשפחה לעידן, וחיה שם 7 שנים, כשדן משמש גנן המושב. אז עברו לצופר, דן כאחראי נוי ודונה עובדת בקומפלקס ד"ר גרין. בצופר נולדה בתם הצעירה, תמר, שנקראה על שם תל תמר, התחנה הראשונה שלהם בארץ.

דונה ודן מאחלים לתושבי הערבה שמחה וסיפוק בעבודתם להפוך את המדבר לירוק, שפע מים, שוק טוב ליבולים ושלוש על ישראל.

חוזרים לטייל – הערכות לקראת החגים

לקראת סוף הקיץ אנו מתחילים בהכנות לקראת עונת הטיולים הקרבה. באופן טבעי, עם תום החופש הגדול מתחיל גרף הביקושים לטיולים בסביבה מדברית להראות עלייה, וזאת למרות שגרף הטמפרטורה לא מראה עדיין על ירידה. להזכירכם, אזורינו מתחיל להיות מבוקש רק עם הירידה בטמפרטורה, או לפחות ההנחה שהן עומדות לרדת...

לקראת עונת הטיולים, יש הערכות מוגברת. גם השנה תמוקם תחנת מידע במהלך כל חג הסוכות. בתחנה יציעו מדריכים ייעוץ למטיילים, יחלקו חומר המציג את נפלאות המקום ויעזרו בשמירה על כלי הרכב מפני פריצות וגניבות. התחנה תפתח בכל שבת במהלך החורף ובחגים נוספים. במהלך חג סוכות יצאו טיולים מאורגנים, ללא תשלום, שיודרכו ע"י חיילות ארץ מורשת וגרעין הנח"ל, בתיאום מראש.

במהלך חודש ספטמבר, וכשי לחגים, יחלק העיתון "טבע הדברים" כ- 40,000 אוגדני טיולים של לב הערבה לכל מנויו, וזאת בנוסף לפרסום המופיע בו, ולכתבה בגוף העיתון.

כמה טיפים לתיירים ולתושבים:

1. כאזור אוהד תיירות, רצוי שכל אחד מאתנו, גם אלה שלא עוסקים בתיירות, ישתדל להיות סבלני, נחמד וידידותי לאורחים המגיעים לאזור. המעוניינים יכולים לקבל חומר תיירותי רב על האזור ולהשאירו בביתם או ברכבם, ובכל הזדמנות לחלק למטיילים ואורחים הנקרים על דרכם.
2. בעלי הצימרים – עם תום העונה היבשה, כדאי לעבור, לרענן ולחדש את אתרי האירוח, מבחינה טכניים, חזותית ותכנית.
3. למרות הרצון למלא את הצימרים, יש לזכור שאנו נכנסים לתקופת החגים, ובסוכות בעיקר יהיו ביקושים גבוהים מאוד (השנה החגים נופלים בתקופה קרירה יחסית). מסיבה זו מומלץ לא לסגור עסקאות של פחות משני לילות. יש לשים לב לזמני הכניסה לצימרים והפינוי שלהם בבקרים. הדבר נכון באותה מידה לגבי מסעדות, שירותי הסעדה, אתרים ואטרקציות נוספות (חמורים, גמלים, טיולים וכו').

להלן מספרי טלפון חשובים, תזכורת לקראת עונת הטיולים:

מוקד להזמנת חדרים :	פארן:	07-6581319
עין יהב:		07-6581175
חצבה:		07-6581025
מידע טיולים אזורי ותחנת מידע:		1-800-225-007
יחידת חילוץ ערבה:		07-6581171
רכז תיירות, בועז:		053-665927
פקחי רשות שמורות הטבע: פיטר-		051-231660
יורם-		03-7762076

שנה טובה!
בועז, רכז תיירות.

ה

שנה היתה 1991, כשמרינה ומיכאל החליטו לעזוב את רוסיה שהמצב בה היה קשה. תחושה של תחילת מהפכה נגד המפלגה הקומוניסטית. החשש שרומן יגויס לצבא הרוסי. תקופה בה אנשים רבים עזבו את רוסיה. משפחת ריבקין שהתגוררה במוסקווה משנת 1974, (מיכאל מנהל מחלקה פנימית במרפאה ומרינה מורה למוסיקה בגן ילדים), עלתה לארץ.

על ישראל הם לא ידעו הרבה. חשבו שזו ארץ אירופאית שדומה באופייה לרוסיה. עברית הם למדו ברוסיה בחשאיות, ובאו עם מה שהם חשבו ל"אוצר קטן" של מילים. עם הנחיתה שמעו עברית שלא הכירו וסלנג שלא ידעו על קיומו, הרגישו שאינם מבינים את השפה כלל, והחלו אולפן מהתחלה. בחצי השנה הראשונה חיו על סל הקליטה, כשהם חולקים דירה עם אמה של מרינה ואמו של מיכאל. מטעם הסוכנות הם טיילו קצת בארץ, למדו עברית והרגישו ש"הדוד העשיר" מארח אותם.

עם סיום תקופת הקליטה מצאו את עצמם לבד. השפה היתה עדיין דלה. מיכאל נאלץ ללמוד ולעבור מבחן קשה ברפואה כדי לקבל רשיון עבודה בארץ. מרינה עבדה בהתנדבות בגן ילדים בבאר שבע, רק כדי להתאקלם ולהכיר מעט את הסביבה. המשכורת הראשונה שלה הייתה 2^{1/2} ש"ח לשעה (500 ש"ח לחודש) אך ההתנסות הייתה חשובה לה כדי להתאקלם בארץ.

לאחר שנתיים בבאר שבע קיבל ד"ר מיכאל עבודה בערבה. בעקבותיו הגיעו מרינה ואלכס. רומן, הבן הגדול, בחר להישאר מאחור, וניקה חדרי מדרגות בעיר כדי לממן את לימודי העברית בעזרת מורה פרטית. תוך חצי שנה עבר רומן לכיתת ישראלים רגילה, היה מתרגם מעברית לרוסית לפני לימוד תוכן השיעור עצמו. רומן סיים את כיתה י"ב כאחד התלמידים הטובים ביותר בכיתתו. כל זאת, כשהוא חי רחוק ממשפחתו. עם סיום ביה"ס למד רומן כעתודאי אלקטרוניקה והיום הוא משרת בצבא תוך כדי לימודי תואר שני. אלכס, הבן הצעיר, למד ברוסיה בביה"ס למחוננים. את רוסיה עזב כשהיה באמצע כיתה ג'. לאחר מבחני כניסה בארץ נכנס הישר לכיתה ה'. למרות קשיי השפה קליטתו הייתה המהירה והקלה ביותר במשפחה. היום אלכס משרת בצבא בחיל השריון.

משפחת ריבקין גרה בספיר 7 שנים. ד"ר מיכאל עובד בחלק הצפוני של הערבה מנאות הכיכר עד ספיר, ומרינה מגדירה את מיכאל כמי שמכור לעבודתו. מרינה עצמה עובדת בכל התקופה בגנים שבערבה. מיומם הראשון בערבה הרגישו מצוין, תודות לאנשים רבים שניסו לעזור ולהקל עליהם את הקליטה. שניהם נהנים מאוד מהחיים פה.

לקראת השנה החדשה הם מבקשים לאחל... שנה טובה והרבה איך לא? בריאות !!!

שי זינדרמן, (44) מקיבוץ משאבי שדה, הוא מזכיר המועצה. בשנים האחרונות לא אויש תפקיד זה, ושי שיסביר את מהות התפקיד.

מהו תפקיד מזכיר המועצה?

מזכיר המועצה אחראי על מגוון תחומים. טיפול במנהל ובנוהלים, כוח אדם, ביטוחים, מכרזים, כינוס ישיבות המועצה, פרוייקטים, מחלקת הנדסה וסקר ארנונה. המזכיר הוא הכתובת לתושבי המועצה. כמו כן, עד שימצא לי מחליף, אני משמש גם כסדרן תחבורה.

מהם הפרוייקטים המוצעים עכשיו על ידי המועצה?

הפרוייקטים הנמצאים בביצוע כיום הם, בין היתר, שיקום כבישים בישובי הערבה, כולל כבישים בטחוניים-חקלאיים, בניית בית למש' פרלמוטר בעיר אובות והקמת תשתיות בצוקים. נעשה שיפוץ מעון יום בעידן ובעין יהב, שיפוץ מועדון-ספרייה בפארן, ושיפוץ מגרש ספורט בחצבה ובצופר. נעשה שיקום של מתקני שופכין בחצבה ובעידן, הקמת גן ומתקן משחקים מרכזי בספיר.

כמו כן התחלנו בהרצת פרוייקט טלה-רפואה - רפואה מרחוק לישובי הערבה. יש לציין כי המימון לפרוייקטים אלו מגיע מהסוכנות היהודית, ממשרדי הממשלה, ממפעל הפיס, מיק"א או מתורמים אחרים, ולא מתקציבה הרגיל, השוטף, של המועצה.

מי הגורם המחליט על סדר החשיבות, ולאן יופנו הכספים?

בצורה סכמטית, התהליך עובד כך: הישובים מעבירים את בקשותיהם וצרכי הישובים אלינו. המועצה פונה לגורמים הרלוונטים, כגון משרדי הממשלה, הסוכנות, מפעל הפיס או תורמים אחרים ומבקשת מימון לפרוייקטים. כאשר מגיע אישור מהגוף המממן על מענק או תרומה, הדבר עובר לאישור מליאת המועצה, שהיא גוף המורכב מנציגי כל הישובים המתכנס אחת לחודש לאחר אישור המליאה הפרוייקט יוצא לביצוע.

התושבים מוזמנים לפנות לשי בטל' 7-6592206 במועצה

משלחת תלמידים לאוסטרליה

פרוייקט שותפות 2000, מטעם הסוכנות היהודית, פועל באזורינו זו השנה השישית. מאות רבות של בני נוער וצעירים מאוסטרליה הגיעו לביקורים, בהם קיימו מפגשים עם בני נוער מהאזור. במפגשים למדו להכיר איש את רעהו באמצעות פעילות חוויתית משותפת ודיאלוגים אישיים בנושאים כמו זהות יהודית והמשכיות יהודית. היהלום בכתר שותפות זו, הוא ביקור משלחת בני נוער מהערבה באוסטרליה. בקיץ האחרון יצאה המשלחת בפעם השלישית.

לכולנו ברור מדוע העם היהודי משקיע בהבאת נוער יהודי מהתפוצות לביקור ופעילות חינוכית בארץ. פחות ברור מדוע יש לטרוח בהוצאת נוער ישראלי לביקור בתפוצות.

הנוער החי בערבה הנו ברובו דור שני או שלישי לצברים ילידי הארץ הזו, אשר גיבשו במשך השנים תרבות ישראלית-צברית, שהויתרה לא תמיד כללה את המונח יהודי. הוויה ישראלית זו התרחקה עם השנים תרבותית ומנטלית מאחינו היהודים החיים בתפוצות. הזיכרון המשותף להיותנו עם אחד, אשר קיבל את התורה למרגלות הר סיני היטשטש במקצת. מסיבה זו חשוב כל כך שנוער ישראלי, וגם מבוגרים, יחוו ולו לפרק זמן קצר חיים יהודיים בסביבה שאינה כזו. חשוב לבנות את הגשר היהודי החי בין היושבים בציון לבין תפוצותיה, על בסיס אנושי, אישי, היוצר מחויבות. קשר זה הוא שישמר אותנו בעתיד כעם אחד.

המשלחת היוצאת לאוסטרליה נבחרה מבין תלמידים בוגרי כותות י'. עלויות המסע נופלות חלקית בלבד על המשתתף, והשאר מסובסד מתקציב השותפות, ולכן מספר החברים במשלחת מוגבל. התלמידים הנבחרים צריכים לעמוד בקריטריונים של רמת אנגלית סבירה, השתתפות לפחות במפגש אחד ואירוח אחד, התנהגות נאותה, בגרות רגשית, התאמה לקבוצה וכו'. התלמידים יוצאים בתחושת שליחות, עם מלוא האחריות של ייצוג הארץ, האזור, בית הספר, וכמובן הם עצמם.

התלמידים הנוסעים מתחייבים לתהליך הכנה ממושך, הכולל מספר ימי סמינר בנושאים של זהות יהודית, פרקטיקה יהודית, הכנת מצגת, ולימודים על אזור הערבה, על הקהילה היהודית ועל אוסטרליה בכלל. המצגת כללה הסברים על האזור (חקלאיות, תיירות, קהילה וחברה, ביה"ס ותנועת נוער), תוך שימוש בתכנת מחשב. אחד התלמידים צילם בוידאו קליפ ייחודי, והוכנו קטעי שירה נגינה וריקוד. המופע קצר הצלחה וגרם להתרגשות גדולה בקהילה.

למשלחת החוזרת ייקח קצת זמן להטמיע את החוויות שעברו. בשלב זה עמוסה רשת האינטרנט בדואר אלקטרוני אל ומאת החברים החדשים.

אין לי ספק, כי בעתיד תצא מקבוצה זו, כמו מקודמותיה וכמו מהקבוצות העתידות לצאת, מנהיגות צעירה עם זווית נוספת של מנהיגות יהודית-ישראלית.

רונית רטנר, רכזת קשרי גומלין.

אוסטרליה: רשמי מסע ועוד...

כאשר נתבקשתי לכתוב לעלון "ערבות" על הטיול לאוסטרליה (המילה "מסע" נתפסת בעיני כמשהו שונה לחלוטין), מיד הנדתי ראשי לשלילה במחשבה ש"אין סיכוי שכתבה כזו תעניין יותר ממספר אנשים", אך בהרהור נוסף הגעתי למסקנה כי אנשים אלו רבים ממה ששיערת וכוללים את הוריהם של חברי המשלחת, שכנים, חברים וכל הערבה, כך שאין מנוס מלכתוב. זאת ועוד, הערבה היא מקום קטן, וכל דבר מספיק כדי לעורר עניין, ובכתבה אני מציע חלופה נוספת לשעות הפנאי, בנוסף להתנחלויות המתנהלות בעילום שם בפורום "הערבה" באינטרנט...

אז ראשית לכל הכירו את חברי המשלחת, סביר ואף הגיוני שתמצאו בהם שם או שניים מוכרים: דפנה בונדי, סיון יצחק, אורין אליהו, נמרוד, תדיר, יעל רבין, עפר ליבנת, גל שני, בן פלד, ארז רמון, טל דואק, מעין מאיר, אורי הררי, אורי עובדיה, ברק קורן ודפנה מצרפי. בליווי של איה סגל, המורה ללשון מעין-תמר.

ובכן, קצת קשה לבוא ולספר לתושבי האזור על מסע שכזה, אשר נערך במסגרת "שותפות 2000", שכן כאשר הם שומעים מושג זה, רק דבר אחד עולה בראשם: כסף.

ואכן, לא סתם הדבר, אך בחיים קיימים דברים אחרים מלבד כסף, ולחשוב שהקשר בין הקהילות מתבטא רק בפילנטרופיות של הצד השני זו טעות חמורה. הקשר בא לידי ביטוי בדברים נוספים, בהם גם חילופי משלחות של תלמידים ומבוגרים. אל הערבה מגיעים מידי שנה מאות יהודים-אוסטרלים, אשר מבינים לראשונה שהערבה אינה "... שם של פרויקט

הקשור למים ומאגרים" אלא אזור בו חיים בני-אדם ממשיים, כפי שנזדקקתי להסביר פעמים רבות לאנשי הקהילה היהודית באוסטרליה. הקשר בין הקהילות, קהילת הערבה והקהילה היהודית באוסטרליה, הוא קשר צעיר יחסית, ודי בבילוי מספר ימים אצל משפחה יהודית, כפי שעשינו אנו, כדי להבין את חשיבותו.

כמובן שבמהלכו של המסע לא העברנו את כל זמננו בשימוש במילים ציוניות וגבוהות ובמחשבות פילוסופיות על העתיד, נהפוך הוא, את המסע כולו חווינו כשאנו עסוקים בענייני היום יום, מהרגע בו נחתנו במלבורן התקבלנו בחום על ידי המארחים (מארחות) שלנו, נערות בנות גילנו מביה"ס היהודי הפרטי "ביאליק", שבדרך המקרה היו כולן בנות (עובדה שלא גרעה מהצלחת הטיול אלא הוסיפה...).

ימינו במלבורן, אליה הגענו לאחר יום שלם של טיסות, היו מלאים פעילויות וחוויות, החל מהרגע שנחתנו ונתקבלנו בביה"ס ע"י כל הסגל הבכיר והמארחות, נלקחנו בשאירת כוחותינו לטיפוס קירות אתגרי בו התחלקנו לצוותים מעורבים וטיפסנו בהנאה, על-אף שהג'ט לג (יעפת) שלנו היה בעיצומו.

לאחר הטיפוס נסע כל אחד למשפחה המארחת, ניסה לשרוד את ארוחת הערב בלי "לנקר" והלך מיד לישון, לפחות למשך 15 שעות תמימות. החיבור המידי בינינו לבין המארחים הורגש כבר בשלב זה, למעט מקרה חריג או שניים...

את זמננו במלבורן העברנו בספורים בעיר, החל בבית הכנסת הראשון בו נתקבלנו ע"י רב "עתיק" לפחות כמו בית הכנסת, ביקרנו

במוזיאונים יהודיים וסיימנו בקזינו היוקרתי על גדת-נהר היארה. אל הקזינו הגענו לאחר יום סיור בעיר עם המארחים, שמטרתו האחת והיחידה הייתה הנאה. בסיומו של היום, לאחר שכמעט נדרסנו ע"י רכבות ומכוניות וערכנו חיפושים קדחתניים אחר מצלמה אבודה, חזרנו לבתי המארחים, אך מידת העייפות לעולם לא הפריעה לערוך עוד מסיבה או להיפגש פעם נוספת בבית קפה קרוב.

מלבד זאת, נסענו עם המארחים לטיולים מחוץ לעיר, בהם יום סיור לפיליפ איילנד (לראות קואלות, כלבי ים, ופינגווינים בשקיעה), וטיול אל האוקיינוס-דרך מדהימה ביופיה, שעות של נסיעה על פני מצוקים הפונים לים פתוח, מה שגרם לחלקנו לחלוץ נעליים, להיכנס למים ולרוץ יחפים על החוף למרות הקור העז (במשך כל שהותנו באוסטרליה הטמפרטורות נעו סביב 10 מעלות צלזיוס). אותו יום קינחנו בטיול ביער גשם מיוחד במינו.

במהלך שהותנו במלבורן "עשינו שבת" אצל משפחות אורתודוקסיות, חוויה שנתפסה באופן שונה אצל כל אחד ואחד מאתנו. לא אבוש ואומר שהייתי מעדיף לנצל סופשבוע זה באופן שונה, אך לא יהיה הדבר הוגן מצדי מכיוון שהיו רבים שנהנו גם מחוויה זו. לאחר סופשבוע זה חזרנו אל המשפחות המארחות והבנו את עוצמת הקשר שיצרנו עמם ואת מידת ההשקעה וההקרבה שלהם למעננו.

בסיומו של אותו ערב ערכנו הופעה מיוחדת בהשתתפות המארחים, נציגי תנועות הנוער, ונציגים נכבדים מהקהילה (מקק"ל וקרן היסוד שליוו אותנו לכל אורך הדרך). בהופעה זו ניגנו, שרנו וסיפרנו אחד אחד או בצמדים על נושאים

הקשורים לערבה, הפרזנטציה לוותה במצגת תמונות ובסרט שנעשה ע"י ברק קורן במיוחד למסע. לסיום הופיעו יעל דפנה ומעין בריקוד "נשים במדבר" אשר עובד למטרה זו. ההופעה הייתה מוצלחת במיוחד וזכתה לתשואות רבות, אם כי היא לא הייתה היחידה - במהלך המסע הופענו תשע פעמים מול תלמידי בתי הספר השונים, כל פעם באופן קצת שונה, כמובן.

לאחר 13 ימים עזבנו את מלבורן, לא לפני שנפרדנו ממארחינו באופן מרגש שכמעט ועלה לנו באיחור לטיסה. סיימנו פרק זה במסענו והמשכנו הלאה לסידני, בה שהינו 6 ימים והתארחנו אצל תלמידי בית הספר הרפורמי "עמנואל". את סידני נזכור לטובה בזכות יופייה של העיר: הנמל, החופים, הגשר, ובית האופרה המפורסם. כמו כן ביקרנו בכפר האולימפי, אשר גרם גם לאנשים שאינם חובבי ספורט מושבעים להביע את התפעלותם בקול רם. אוסטרליה עוקבת בחודשים האחרונים בדריכות אחר האולימפיאדה, וכותרות עיתוניה עוסקים אך ורק בספורט. עזבנו את העיר בהרגשה טובה, ולא לפני שפגשנו את סשה אלתרמן, נפגעת אסון המכבייה, והענקנו לה שי צנוע כמזכרת מאתנו, חברי המשלחת. שמחנו לראות שמצבה טוב והיא מתפקדת כתלמידה מן המניין בבית הספר, על אף היעדרויותיה הרבות עקב טיפולים רפואיים.

ושוב, אני רוצה לנצל הזדמנות זו להודות לרונית, אשר ליוותה אותנו בימי הגיבוש וההכנה לקראת המסע ועקבה אחרינו באופן צמוד לכל אורך הדרך, ולאייה, על שתמכה, עודדה, הייתה אוזן קשבת לכל אחת ואחד מאתנו ואפשרה לנו חופש פעולה ושיקול דעת משלנו בכל מהלך הטיול.

גל שני, עין יפה

"...את החוויות הגדולות והמרשימות זוכרים בימים הראשונים, ואחר כך מתחילים הזכרונות האישיים לעלות ולצוף - כמו הפרסומת בטלוויזיה המלווה בשירו של דיוויד ברוזה - באנו לכאן, מתחת לשמיים... - שמעלה מייד זיכרון מתוק של המארחים במלבורן, ששרו לנו שיר זה בכל הזדמנות.

כמו זכרון מרגש של הפרזנטציה שהעלנו בבית התנועה של בני עקיבא, דיברנו על תנועת הנוער בערבה והחולצה הכחולה הוצגה, ומחיאיות הכפיים עלו ולא חדלו. בסוף שרנו, למעלה ממאה איש, את "סאלם" יחד. בכל פעם שהרדיו משמיע את "אהבה מתה" אני נזכרת בשירים ששרנו, בעיקר הבנות, שירים פשוטים של זמרים עבריים בדרך חזרה מה"גרייט אושן רואד".

כשנתקלתי במשחת אקליפטוס, הניחוח העלה מייד זכרונות נהדרים. נזכרתי בעיירה קטנה בשמורת ההרים הכחולים, המלאה בעצי אקליפטוס. אתר העצים העולה לעיתים על פני ההרים וצובע הכל במין ערפל כחול-והאפקט הוא מדהים.

בעיתון יום שישי מצאתי את תמונתה של סשה אלתרמן, ונזכרתי בפגישה שכמעט ולא התקיימה - משום שהאב לא הסכים שבתו תתראה עם ישראלים. חצי שעה לפני שעזבנו את סידני, הגיעה אליי מורתה של סשה, חסרת נשימה, והודיעה לי כי סשה ואמה מעונינות מאוד לראותנו. בזמן הפגישה, גל הוציא את הגיטרה ושרנו, ולכל הנוכחים - לנו ולסשה, למנהל, למורים ולנציגי קק"ל - היו עיניים נוצצות מהתרגשות..."

"...אחרי מסע בן 36 שעות, וחציית כדור הארץ מהצפון לדרום (כולל 9 שעות בשדה התעופה בהונג קונג), הגענו אל היעד - אוסטרליה! הטיסה והבדלי השעות הותירו אותנו די מבולבלים כשפגשנו את המארחים שלנו לראשונה בביה"ס ביאליק במלבורן. כולנו ניסינו להשאר ערים לארוחת יום שישי - ומייד אחריה הלכנו להשלים את שעות השינה - עד שבת בצהריים! כאן המקום לציין כי זכינו למשפחות מארחות מקסימות וחמות, וכי הקהילה היהודית במלבורן היא קהילה חמה ואוהבת. היתה התרגשות גדולה לקראת בואה של המשלחת מישראל, וכולם השקיעו מאמצים גדולים מאוד כדי שנהנה.

במהלך השבוע עברנו פעילויות רבות ומגוונות, ובסוף השבוע היינו קבוצה אחת, ישראלית-אוסטרלית, מגובשת ואוהבת. אפילו פרידה ליומיים היתה קשה. יומיים אלו עברו בבית משפחות דתיות. למרות החששות, מצאנו את החוויה הזו חשובה ומהנה. בשבת בערב העלינו את המצגת בפני תנועות הנוער ונציגים מהקהילה היהודית, קק"ל וקרן היסוד. חזרנו למארחינו במלבורן לעוד כמה ימי כיף, ונסענו לסידני. הפרידה ממלבורן ומהמארחים היתה קשה וסוחטת דמעות.

אחרי טיסה בת שעה וחצי הגענו לסידני, ופגשנו במארחים החדשים. למחרת ערכנו סיור בעיר, שהיא מדהימה ביופיה ובגודלה. ערכנו סיורים והעלנו את המצגת בפני קהל שכלל נציגים מקק"ל ומקרן היסוד..."

"...כשהגענו למלבורן, ירדנו מהאוטובוס לתוך קבוצת בנות גדולה ורועשת שעזרה לנו לקחת שאיתן נבלה הקרובים ולא ידענו מה מצפה לנו. מישהי מהן שאלה לשמי, ואמרה בחיוך ביישני: את מתארכת אצלי בבית. שמה הוא קייט, ועליה אני רוצה לספר. על המזל שהיה לי, לבלות שלשה שבועות אתה ועם משפחתה, ובתור בת למשפחה המונה עוד 3 אחים, לזכות באחות של ממש.

קייט, ילדה יפה ומיוחדת עם לב רחב, דאגה מהרגע הראשון שארגיש ממש כמו בבית - הכינה סלט ישראלי, פינתה לי חדר כדי להבטיח פרטיות, ולקחה אותי לטיולים וסיורים כדי שאראה, כדי שאכיר.

עד מהרה גיליתי חברה מדהימה. דיברנו עד השעות הקטנות של הלילה, מצאתי עצמי מספרת לה על דברים אישיים, צוחקת איתה ואפילו מתייעצת איתה. בבוקר, כשבאו להעיר אותנו, ולא הצלחנו לקום מהמיטה, הציעה אמה ש"אולי לא כדאי שנישן יחד בלילות הקרובים..." החיבור היה שלם ואמיתי.

קייט ומשפחתה, הפכו את הטיול הזה ליותר מחוויתי, לשלשה שבועות שלא אשכח לעולם. ועכשיו אני מחכה בקוצר רוח לבואה של קייט לארץ.."

"...ב-27 ביולי חל יום הולדתי, והפעם נפל התאריך בתקופת השהות באוסטרליה.

לא תכננתי לחגוג את האירוע, אך מסתבר שחברותיי ומארחי במלבורן חשבו אחרת.

בבוקר יום ההולדת, כשניגשתי למטבח, חיכו לי התאומות שרה ולירון עם אמן תמי, המארחות שלי, ועם טל. על השולחן היתה מונחת עוגת יום הולדת אוסטרלית מסורתית - עוגת ספוג ממולאת בריבה, מצופה בקרם שוקולד ומקושטת בקוקוס. כל בני הבית שרו לי וברכו אותי, ולפני שיצאתי מהבית התקשרה אליי איה ואיחלה לי מזל טוב.

כשהגענו לבית הספר "ביאליק" זכיתי לנשיקות מכל חברי המשלחת, מכל המארחות ומכל האנשים שהספקתי להכיר הם ניפחו בלונים, והעניקו לי שרשראות, צמידים, חצאית והמון ברכות מעוטרות ונוגעות ללב.

בסוף היום, לקראת החזרה למלבורן, קנו לי דפנה וטל בשם כולם נר ענק, הדליקו אותו וכולם שרו לי שירי יום הולדת בקול גדול - הרגשתי נסיכה ליום אחד.

אני בטוחה כי את יום הולדתי הששה עשר לעולם לא אשכח..."

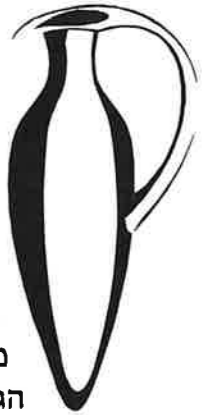

אחוזת מלכת שבא

המלון המוקם בימים אלו במואה - "אחוזת מלכת שבא" ("סאמשבא") - הוא אחד הפרוייקטים הגדולים ביותר באזורינו, שמעניין רבים וטובים בארץ ובעולם כולו. כדי להבין היכן הדברים עומדים מבחינתנו, דרך נקודת המבט של תושבי הערבה, פנינו לגיל סלון. להכנת הכתבה נעזרנו במידע שמסר בועז עוז, וכן בראיון שנתן גיל לעלון "צופר קורא במדבר" של מושב צופר, שיצא ביוני 1999.

את האגדה הזו מרכיבים כמה גורמים:

קלוד ללוש, במאי הקולנוע הצרפתי הנודע, התעניין בבניית אתר נופש משלו וחיפש מקום סולידי, קטן, שמשתלב בנוף להקמת אתר תיירות שאינה תעשייתית. רעיון אחד היה להקים את המלון באוסטרליה, אך טיול גמלים בן שלשה ימים באזור, והמפגש עם בני בורא גרם לו לבוא לערבה. בני בורא שימש כבמאי האופרה בפאריס לפני עלייתו ארצה, והפיק אירועי ענק. בארץ יזם והפיק אירועים לאומיים כגון המופע האורקולי של התזמורת הפילהרמונית במצדה, ומופע הזיקוקים והארת חומות ירושלים בחגיגות 3000 השנה לעיר. המועצה האזורית עודדה את הבניה דווקא כאן, מאחר וראתה ביוזמה דרך חשובה לפיתוח האזור וצעד משמעותי לכיוון הגדלת האוכלוסייה.

מדוע דווקא במואה?

מדובר בחיבור של סיפור לשטח. אורח החיים של הנבטים, דרך הבשמים והמסתורין שאופף אותה, ומעבר גבול לירדן יצרו שילוב קוסם שהביא להחלטה להקים כאן את המלון. לתכנית הרעיונית הצטרפה הכרה במציאות הדורשת קירבה לתשתיות קיימות מחד, ואפשרות להסתירן מהעין מאידך (עמודי חשמל, אנטנות וכו'). כל התשתיות באזור המלון תהיינה תת קרקעיות ויוצבו במקביל לדרך, כשהרעיון הוא לשמר את פני השטח עד כמה שאפשר. דרכי הגישה ישארו דרכי עפר. השמירה על הטבע ועל ערכי הטבע הם חלק מתפיסת המלון. המדבר מסביב למלון חשוב כמו שים סוף חשוב למלון באילת - מדבר בצורתו הטבעית הנקייה והפראית, מדבר בראשיתי ובלתי פגוע.

מה בתכנית?

תוכנית המתאר כוללת ארבעה פרוייקטים: המלון במואה, מלון נוסף בסגנון שעל דומה שיוקם באזור נחל עומר, חניון לילה וחניון על כביש הערבה. החניון כביש הערבה מיועד לחניית כלי רכב, ובתוספת לשירותים מינימליים (קיוסק, שירותים, אך לא תחנת דלק שלא תתאים לאופי המקום). החניון ישרת את אורחי המלונות ואת המטיילים על דרך הבשמים שיטיילו ברכבי 4x4.

בכניסה לנחל עומר נוצק שער כניסה יפהפה. כניסה זו תשרת את כל ארבעת הפרוייקטים. לאורך הדרך מהשער הוצבו אבני

מייל רומיות. כל השלטים שקיימים היום באתר הם זמניים. כדי לשמור על ייחודיות של שטח נקי ובלתי פגוע, נחסמו דרכים שהיו מקובלות פעם.

איך יראה המלון?

המלון יכלול 60 סוויטות גדולות, (כ- 80 מ"ר כל אחת), עם פטיו ומגדלים. הרבה מחשבה, אנרגיה וכסף הושקעו במלון על מנת שישדר את הרוח המדברית האמיתית. דוגמה אחת הן הדלתות העתיקות, שנותרו מארמונות מדבריים הרוסים ברג'יסטאן, אזור מדברי בהודו. הדלתות יקרות הערך אותרו, נרכשו ויובאו לשמש דלתות ושערים. הרצפות יכוסו במרבדים עתיקים, בני מאה שנים ומעלה, שנרכשו במכירות פומביות במחירי שיא. המלון יקיף בוסתן וגן בשמים קסום, אמות מים, סכרים קטנים וצמחייה רבה ועשירה, ויהווה נווה מדבר. השתילה כבר נעשתה על מנת שיהיו עצים מבוססים כאשר המלון יפתח. הצפי לפתיחה הוא סוף שנת 2001.

איך מתבטאת "הרוח המדברית האמיתית"?

לדוגמא, אורחי המלון שיגיעו לאזור יתקבלו בצורה שונה מהמקובל בבתי מלון אחרים: לא יהיה לובי, והתיירים יגיעו מכיוונים שונים: מנחת עין יהב, פטרה, או מצפה רמון. הכניסה תהיה באווירה מדברית, בנסיעה בג'יפים דרך נחל עשור וציר המעינות. בהיכנסם למלון האורחים הופכים לאורחי האחוזה על כל המשתמע מכך. בחאן יוקמו חנויות, שיציעו למכירה בשמים (כאשר תהליך ההפקה יוצג במקום).

מה יהיה אופי המלון, ואילו אטרקציות יציע?

המלון כולו בנוי על קשר למדבר ולארץ ישראל: תרבות, מוסיקה והיסטוריה. המזון שיוגש לאורחים יהיה כשר, ויתבסס במידת האפשר על התוצרת המקומית. היזם בני בורא מבקש להפוך את הגסטרונומיה לאחד ממוקדי המשיכה העיקריים של המלון.

במלון תהיה ספרייה מיוחדת האוספת ומציגה את המסעות בארץ ישראל החל מהמאה ה-16, ציור ותיעוד של הימים ההם. ספרים עתיקים ומפות נדירות נרכשו מאוספים פרטיים במכירות פומביות בעולם ובישראל. במקרים מסוימים השתמרו רק דפים בודדים, והם הועברו למסגור מיוחד ויוצגו בספרייה.

שלמה מינץ, הכנר הישראלי-הבינלאומי, עומד להקים במלון מרכז מוסיקה. שעורי מאסטר לכנרים, קונצרטים, ואולי אף יוקם קונסרבטוריום. שלמה מינץ חוקר גרסה של התפתחות הכינור מכלי הרבבה הבדואי, כלי בעל מיתר אחד שמנגנים בו עד היום. תיאוריה זו הנה חלק מהקשר הדו-כיווני שהתקיים בין העולמות העתיקים. מעבר הסחורות מדרום חצי האי ערב לרומא, בדרך הבשמים ודרך פטרה, היה פתח להשפעות דו כיווניות של תרבות, מנהגים, אופנה ושפות.

המלון יציע לאורחיו טיולים מיוחדים ואטרקציות להנאתם: ג'פים, סוסים, גמלים, טרקטורונים ואפילו מבט על המדבר מלמעלה, בטיסה באולטראלייט או בכדור פורח. בנימה רגועה יותר, יוזמנו האורחים לטבול בספא - שינצל את המים החמים של קידוח צופר 20 להנאת המתרחצים.

המתקנים הייחודיים שיציע המלון, כגון מרכז הבשמים שידגים את גידול צמחים ואת הפקת הבשמים, מצפה הכוכבים המתוכנן, הספרייה, המוזיאון שמציג את כל תהליך בניית המלון ומרכז המוסיקה יהיו פתוחים לציבור, מבלי שהדבר יפגום בחווית אורחי המלון.

האם יהיה אתר נוסף שקשור למלון?

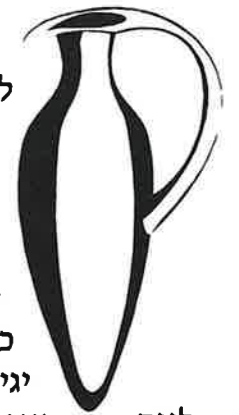
ישנה תוכנית להקים פרויקט משלים למלון, שיוצב כ- 30 ק"מ דרומה, באזור נחל ברק. מדובר במספר אוהלים גדולים מאוד, מסוגננים כמו בקניה, עם ריהוט ורצפה מעץ. הפרוייקט מיועד לאירוח קבוצות קטנות ואינטימיות של 15 איש בלבד. זאת כחלק מטיול שטח בן 24 שעות של אורחי המלון, ואורחים מחוצה לו.

מה תהיה ההשפעה המיידית של המלון על תושבי הערבה?

המלון קטן וייחודי, ותרומתו לאזור תהיה גדולה מעצם עובדת הגעת אנשים מפורסמים להתארח בו. מוסיקאי מפורסם שיגיע יוכל לערוך קונצרטים במלון, פסל יוכל לערוך סדנא לאומני האזור והאפשרויות רבות ומציתות את הדימיון.

הפרוייקט באזור נחל ברק יכול להתחיל לפעול אפילו לפני שהמלון יפתח. זהו פרוייקט שתושבי האזור יוכלו להשתלב בו (לתחזק אוהלים, להביא מים למקלחות, מזון, להדריך בג'פים וטרקטורונים).

בניגוד לשמועה בלתי מבוססת שמסתובבת, קיים רצון עז של היזמים לקלוט כמה שיותר אנשים מתאימים לתפקידים הדרושים מתושבי הערבה, כדי לחסוך דאגה למגורים, בתחומים כגון ניהול, תפעול, תחזוקה, הדרכה ונהיגה.

המלון יזדקק לעובדים כגון מפעילים למצפה כוכבים ולטיולי מדבר, ספרנים, עובדי ספא, עיצוב פרחים, שפים, גננים ואנשי תחזוקה (הדברים מובאים בלשון זכר, אך פונים, כמובן, לנשים ולגברים באותה מידה). כמו כן, יהיה צורך בכוח אדם להפעלת השירותים באזור התעשייה של מרכז ספיר. שם כנראה תופעל מכבסה, ומחסני אספקה וקירור (כדי שמשאיות אספקה לא יגיעו ישירות למלון). יש צפי ל- 30 עובדים חיצוניים שיהיו זקוקים למקומות לינה. צופר, או ישוב סמוך אחר, יוכלו להקים פרוייקט כזה של צימרים או מוטל קטן. אולי יזם מקומי ירצה להרים את פרוייקט ההלנה באופן פרטי (קיימת הצהרה שמעוגנת בתפעול הפרוייקט לפיה לא יהיו מגורי עובדים בשטח המלון).

נתוני האנשים יאספו, בין היתר, מהסקר של החברה לפיתוח על תושבי האזור, המרכז את נתוני תושבי הערבה. זו אמנם לא מטרת הסקר, אך המידע ישמש גם ליצירת קשר ראשוני עם מועמדים מתאימים לעבודה במלון.

כל תוכנית המתאר עברה אישור של הנהלת צופר, וחשוב לציין שהביוב, החשמל, והמים לכל ארבעת הפרוייקטים יהיה משותף (הביוב, לדוגמא, יובל בקו מהמלון לבריכות ביוב משותפות עם צופר והמים המטוהרים יופנו להשקיית מטע התמרים של המושב). המלון לפי תוכנית המתאר, מוקף ב"רצועת ביטחון", שבה לא יהיו שדות, פרוייקטים חקלאיים, נסיעה בטרקטורונים, וזאת כדי לשמור על הטבע כמו שהוא. הבעיה היא שיש מי שרואים בשטח "חצר אחורית שלהם", והרבה מבני הנוער חורצים את הגבעות בטרקטורונים. חשוב לשמור על השטח בלתי פגוע, ולנסוע על הדרכים המותרות והמשולטות בלבד. אין טעם להשקיע בפרוייקט 18,000,000 דולר, כשהשטח מחורץ ופגוע.

כיצד משתלב מעבר הגבול בפרוייקט המלון?

מעבר הגבול מאוד חשוב לפרוייקט, חבילות התיור בנויות על טיולים מאזור פטרה לכאן. ישנה החלטת ממשלה לפיתוח מעבר גבול תיירותי באזור צופר.

המיקום המדויק עדיין לא נקבע - יש שתי חלופות: האחד המעבר הקיים, והשני כ- 1.5 ק"מ דרומה ממנו. המועצה האזורית, בעזרת הסוכנות היהודית והרשות לפיתוח הנגב, נמצאות בשלבי הכנת תכנית מפורטת למעבר זה.

הדברים מתקדמים, אך צריך הרבה אמונה, סבלנות והסתכלות רחבה. בסופו של תהליך המלון יוקם, ויהווה פנינה תיירותית-תרבותית. מעבר לזה, המלון ייתן דחיפה משמעותית לאזור בתחומים שאנו יכולים רק להתחיל לתאר היום.

בעתיד תמדד התיירות בערבה התיכונה בשתי תקופות: פרה-המלון, ופוסט-המלון... המלון במואה עומד להיות נקודת מפנה חסרת תקדים לתיירות המדברית בארץ, וגם בארצות השכנות, כגון מצרים וירדן. אנו יכולים לברך על שנפלה בחלקינו הזכות להיות האזור בו יוקם אתר זה, ולאחל לו אך הצלחה.

דרך הבשמים

סיפורם של דרך הבשמים וחיי הנבטים הנו סיפור מרתק ומעניין, במיוחד בשל המיסתורין האופף אותם. המידע הנמצא בידינו הוא מועט לעומת המצאי הארכיאולוגי הגדול יחסית, שמרביתו נמצא בפטרה, הנמצאת שני ימי הליכת גמל ממואה. קטע הדרך פטרה-עזה נחשב לאחד החשובים ביותר, מאחר ובו הובלו הסחורות (קטורת, בשמים ועוד) במהלך חמשת הימים האחרונים למסע, שנמשך 60 יום בממוצע.

החל מגיליון זה, אנחנו פותחים במסורת של "פינת אינטרנט" בעלון ערבות.

הפינה תכלול מידע על האינטרנט בכלל ועל "אינטרנט ערבה" בפרט וכן טיפים, חדשות, הפניות לאתרים ועוד.

ובעלון זה: כתבה מורחבת המוקדשת לנתונים על החיבור לאינטרנט בעולם, בארץ ובערבה ואיך יכול גם מי שאין לו כל ניסיון להתחיל ולגלוש בעזרת "אינטרנט ערבה".

עד לפני שנים ספורות השימוש באינטרנט היה נחלתם של מעטים בלבד ואילו היום - מי שלא "מחובר" חש (ובמידה רבה של צדק) שהוא מחמיץ משהו.

המגמה הזו אך תלך ותגבר עם כניסת האינטרנט המהיר. בזמן כתיבת שורות אלו עדיין לא ברור מתי נזכה בישראל בכלל ובערבה בפרט לחיבור אינטרנט מהיר ובדיוק באיזו טכנולוגיה הדבר יעשה, אך ברור שהתשובות כבר בפתח.

קצת ספירת מלאי:

כמה שזה נראה מפתיע, רק כ- 5% מאוכלוסיות העולם מחוברת היום לאינטרנט. למעלה מ-80% מן המחברים מרוכזים ב-15 מדינות (ישראל כמובן אינה ביניהן) הנתונים מצביעים נכון לימים אלו על כ-300 מיליון איש מחוברים והמספר הולך וגדל בקצב מסחרר.

(אוכלוסיית העולם מונה נכון להיום כ-6000 מיליון איש - גם זה נתון שמצאתי קלות רבה דרך האינטרנט).

לפי סקר גאלופ מיוני 2000, כ-30% מבתי האב בישראל מחוברים לרשת (יש מחקרים שטוענים - פחות מ-25%), לעומת 64% מתושבי ארה"ב שהיא המובילה בעולם. תפתיע

אתכם אולי העובדה, שבאסיה המדינות ה"מחוברות" ביותר הן סינגפור ודרום קוראה, בהן למעלה מ-40% מהאוכלוסייה מחוברת לאינטרנט.

ומה אצלנו:

לא נעשה סקר, אך ידוע שסה"כ הערבה התיכונה מונה כ-480 בתי אב. היום מחוברים דרך אינטרנט ערבה למעלה מ-300 מנויים, וקיימים עוד (הערכה בלבד) כ-80 ויותר המחברים דרך חברות אחרות או דרך בזקנט. מכאן שיהיה קרוב מאד לאמת להניח שלכ-80% מתושבי הערבה יש גישה לאינטרנט!

מה בעניין שימוש בפועל? שוב, לא קיימים נתונים מדויקים (אולי באמת הגיע הזמן לערוך סקר...). אך אין לי ספק, שמרבית המשתמשים הם ילדים ובני נוער. לא נדיר לשמוע מבני הנוער את הדעה שהאינטרנט בעצם נועד לצעירים, אלא שכאן הם טועים - ובגדול.

הילדים ובני הנוער לומדים היום את הכלי הזה, שישמש אותם בעתיד בצורה טבעית לחלוטין, כמו כל כלי עבודה אחר. (במאמר מוסגר כדאי אולי לציין, שלמרות רמת המחשוב הגבוהה בערבה, ולמרות שהמחשבים הגיעו לבתי הספר שלנו בשלב מוקדם יחסית לפני שנים לא מועטות, עדיין אני פוגשת בני נוער לא מועטים שחסרים ידע בסיסי של שימוש במחשב. אני לא מתיימרת לדעת היכן נעוצה הבעיה, אולי במורים, אולי בתוכנית הלימודים ואולי זה פשוט תהליך שנמצא עדיין בעיצומו).

אך כשמדובר במבוגרים - האינטרנט הופך להיות יותר ויותר

כלי עבודה ממדרגה ראשונה ומשרת אנשי עסקים מכל רחבי העולם. אנשים שגילו את יתרונות הדואר האלקטרוני לעסקיהם, לא יכולים עוד להסתדר בלעדיו.

אחת הבעיות הקשות יותר אצל המבוגרים, אשר מונעות מהן את השימוש במחשב

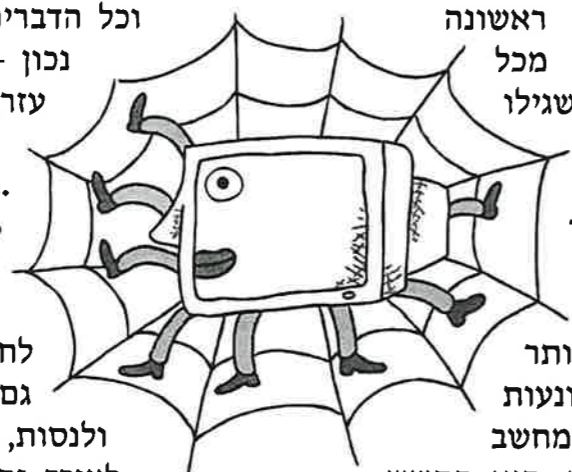
בכלל ובאינטרנט בפרט, היא החשש מפני הטכנולוגיה מצד אחד - "זה לא בשבילי.. בטח אקלקל משהו... לא יהיה לי מושג מה לעשות..". והחשש מתגובת הסביבה מצד שני, פעמים רבות אלו הילדים שעלולים לראות את הוריהם "בקלקלתם", ואלי אף יכעסו אליהם כי "הרסו" משהו.

אחת המטרות של משרד התקשוב בערבה היא לחשוף בפני המבוגרים באזור את היתרונות שבשימוש באינטרנט, ולעזור להם לנצל אותו לצורכיהם.

לשם מה?

- האינטרנט פותח בפנינו עולם חדש ומופלא. ניתן למצוא דברים שעד היום היה צורך בשבילם לכתת רגליים למקומות רחוקים - בקלות ובמהירות.
- ניתן לצור קשר לצורך עסקים (או גם לצורכי בידור) עם אנשים מכל העולם, בדיוק כמו עם השכן שליך.
- ניתן ללמוד, להתעשר בידע מתוך מאגר אין סופי, שגדל מדי יום.
- ניתן לנייד חומרים ממוחשבים ממקום למקום, וניתן בקלות לעבוד יחד עם שותפים מרוחקים. העבודה מהבית הופכת להיות אפשרות עבור תושבי הערבה כמו תושבי אזורי הארץ האחרים.

וכל הדברים הללו זמינים לכולם. נכון - שלפעמים צריך קצת עזרה כדי להתחיל.

...אז איך מתחילים?

- משרד התקשוב מציע חיבור אינטרנט במחירים (החל מ-\$4 לחודש בלבד!) שמאפשר גם למי שחושש ולהעזי ולנסות, בעלות נמוכה.
- לצורך זה, ובהנחה שלמתחילים

הכל לוקח זמן רב יותר אנחנו גם מציעים בחודש ראשון גלישה בלתי מוגבלת בשעות - ללא תוספת מחיר.

- למי שמעוניין להתחבר ואינו יודע איך להתחיל - משרד התקשוב מציע חיבור אינטרנט בבית, והדרכה אישית: גלישה, שימוש באי-מייל, התקנת תוכנות אינטרנט - ודיסק עם תוכנות שימושיות שנבחרו בקפידה - שיישאר אצלכם בבית.

- אנחנו מציעים ימי עיון למתחילים חסרי כל רקע במחשב או באינטרנט - חינם למנויי הערבה. ימי עיון נוספים בנושאים שונים (חיפוש, דואר אלקטרוני) אפשריים - לפי הדרישה.

- אתר הערבה למנויים www.arava.co.il/local מקום מצוין להתחיל לגלוש ממנו. קישורים לאתרים חשובים וחומר רב בנושא תמיכה - פתוח למנויי אינטרנט הערבה.

כל מה שצריך זה להתקשר למשרד התקשוב: 6592247 או לשלוח פקס ל 6592255 ולבקש טופסי התחברות.

שנה טובה!
גילה טל - משרד התקשוב
החברה לפיתוח

תיק פלילי

12.9.2000 – תאונת דרכים עם נפגעים בכביש 90, ק"מ 147. אוטובוס שעקף רכב JMC הפתיע את נהג הרכב, שלא הבחין ברכב שביצע עבודות צבע בכביש. בעקבות התנגשות חזיתית נהרג עובד הצבע והנהג נפצע.

11.9.2000 – מעשה מגונה, השגת גבול והטרדה מינית של עובדת בחצבה. החשוד, תושב השטחים העובד ולן במושב, נכנס לחדרה של המתלוננת וביצע בה מעשה מגונה. החשוד נעצר לאחר זיהוי, הואשם בעבירות, הודה בהן וממתין לגזר דינו.

10.9.2000 – אירוע תקיפה בערבה על רקע זיהום אויר.

8.9.2000 – אירוע תקיפה הגורמת חבלה של ממש. הוגשה תלונה על תקיפה בשל בשל סכסוך עסקי נגד שני אזרחים. אחד האזרחים טוען שלא תקף אלא הפריד בין האחרים.

27.8.2000 – תאונת דרכים בכביש הגישה לחצבה. משאית שיצאה משטח הכשרת הקרקע לא נתנה זכות קדימה למשאית שנסעה לכיוון המושב, וגרמה להתנגשות. נגרם נזק לרכוש בלבד.

24.8.2000 – ע"פ מידע נעצר אדם מהשטחים שעבד באזור עם תעודת זהות ישראלית מזוייפת.

22.8.2000 – ילדים ששיחקו באזור עיר אובות מצאו שלד אדם. השלד נשלח לאבו כביר לבדיקה פתולוגית.

22.8.2000 – קבלן הגיע לעסק באזור תעשייה, ועל רקע סכסוך עסקי השתמש ב אלימות נגד רכוש. האירוע טופל.

14.8.2000 – תקיפה באוטובוס שחנה באורחן עין יהב, בשל סכסוך בין שני נוסעים.

11.8.2000 – תאונת דרכים עם נפגעים בצומת פנימית בעין יהב, בשל אי מתן זכות קדימה. נוסעת נפצעה וקיבלה טיפול במרפאת עין יהב.

4.8.2000 – תאונת דרכים עם נפגעים בכביש 90, ק"מ 119. התנגשות חזיתית של רכב פז'ו שסטה מנתיבו עם משאית. נהג הרכב הפרטי נהרג.

22.7.2000 – איום והעלבת עובד ציבור. נוסע במכונית שנעצרה ע"י שוטרי בשל מהירות מופרזת ניסה למנוע את רישום הדו"ח, ומשנכשל איים והעליב את השוטר. בעזרת השוטר המקומי הנוסע נעצר והובל לספיר לחקירה, וממתין להעמדה לדין.

מסר: צ'רלי ביטון, מפקד מש"ק ערבה

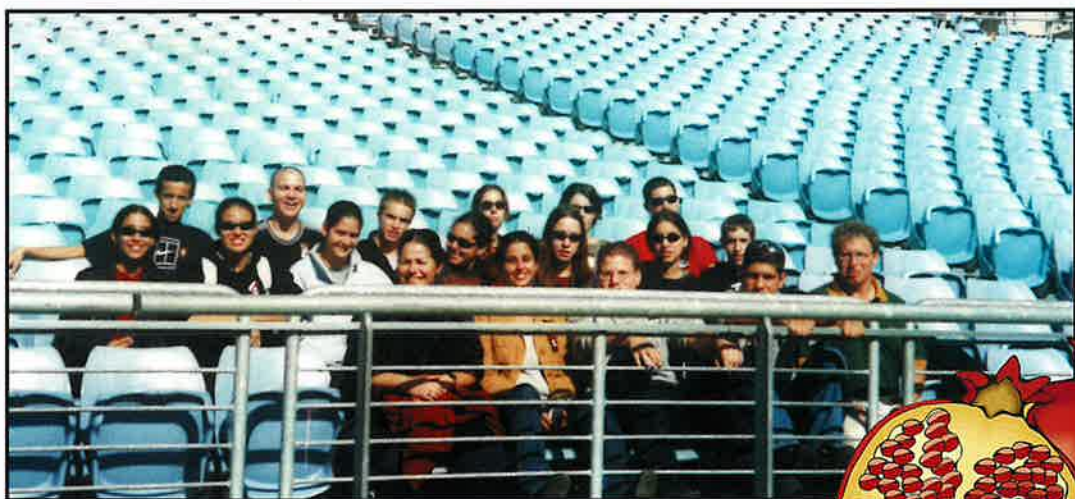
משלחת נוער לאוסטרליה :

המשלחת במלבורן

מבט אל סידני

באיצטדיון אולימפי בסידני

